

Vc
2990

RECTOREM
ACADEMIÆ MAGNIFICUM,
ILLUSTRISSIMOS COMITES, UTRIUSQUE
REIPUBLICÆ PROCERES
ET
SPLENDIDISSIMAM GENEROSISSIMORUM AC
NOBILISSIMORUM ALMÆ HUIUS CIVIUM
CORONAM
IN PRÆSENTI PROGRAMMATE
DE
MERITIS
ELECTORIS AUGUSTI
IN
JURISPRUDENTIAM
SAXONICAM
CONSCRIPTO
AD AUDIENDAM ORATIONEM,
QUA
REGIA AUCTORITATE SIBI CONCESSAM
PROFESSIONEM ORDINARIAM
JURIS SAXONICI ET LECTIONIS
PANDECTARUM CURSORIÆ,
DIE XXIV. MAJI A. S. MDCCXIX.
CONSUETO AUSPICABITUR MORE,
DECENTER ET OFFICIOSE INVITAT
GEORGIUS ADOLPHUS SCHUBERTH,

D. ET P. P.

H. Schubert

Antiqua virtute dum Germanorum res stabat, inter eos summopere SAXONES, ab externo Imperio & dominatu peregrino abhorrentes, majorum instituta legum loco tuenda suscipiebant, plus valere bonos mores rati, quam leges scriptas. Conversa tamen, seculorum aliquot decursu, regiminis illorum facie, & auspicio FRANCORUM regnandi forma mutata, (a) SAXONES legitimos principes acci-

piebant, qui iusta & necessaria, inque novam versæ Reipublicæ profutura fundamenta observaturi, consuetudines, quibus coaluerant, & pacta, ad quorum tenorem actiones hætenus suas instituerant, in ordinem redigebant, ita ut secundum illa tanquam normam legalem, controversiæ imposterum deciderentur, & in gravioribus causis, gentis insuper adhiberetur suffragium. (b) Novæ tamen eo ipso SAXONIBUS non fuerunt lætæ leges, & illud, quod de CAROLO & CONSTANTINO, MAGNIS, tanquam autoribus Saxonici juris narrat glossator, (c) jam diu commentis & nugis annumeratum fuit, (d) sed permixtum Saxonibus uti patriis legibus, (e) adeo ut & CAROLUS M. in constitutione *de sede regia & iudicio Imperiali Aquisgranensi*, (f) ipse fateatur, se legem Saxonum non ex sua adinventione vel corde protulisse, sed communi, i. e. populi adhibito (g) consilio renovasse, & in melius auxisse. Nec novæ impositæ Saxonibus legis perhibebit exemplum *Capitulatio illa CAROLI M. de partibus Saxonie* ex antiquissimo Palatino Manuscripto Vaticanae bibliothecæ eruta in monumentis Paderbornensibus, quippe nec multum immutatis veteris Saxonie mores, nec ex ea solius CAROLI M. legem Saxonibus præscribendi potestas tuto colligitur, (h) sed potius, dummodo antiquæ illorum consuetudines serio cum illa conferantur, plura capita ejusdem inde desumpta fuisse, constabit. Jus enim Saxonicum non tantum propter antiquitatem, sed etiam regionum & populorum, qui eo utebantur, & adhuc utuntur, amplitudinem, non facile correctionem admittente videbatur, sed potius Saxonum genti salvum relictum fuit, præsertim cum

- (a) v. WITTICHIND. CORBEJ. *Annal. Libr. I. ap. MEIBOM. Script. Rer. Germ. T. I. p. 634. pr.*
 (b) SCHURTZFLEISCH. *d. antiqu. Saxon. dignit. §. III.*
 (c) v. *proem. Spec. Saxon. Ej. Libr. I. art. 14. Libr. III. art. 82. Resne D. gl. cap. XIX.*
 (d) ALB. KRANZ. *Saxon. Libr. II. Cap. XXI. p. m. 45. conf. de confirmatione Weiehbildi Saxon. Ottoni I. & agnitione illius Carolo M. falso tributa Dn. MIENCKEN. in Progr. V. Volum. Disput. p. 884. CONRING. de Orig. Jur. Germ. Cap. XXX. seq.*
 (e) *Post. Saxo. de gesti Carolo M. L. IV. ap. Brunsvic. Script. I. EIBNITH T. I. p. 153. conf. in. SCHATEN de Vita Carolo M. Libr. I. Cap. I. p. 2. OCKEL. d. Palat. Reg. pag. 5.*
 (f) *quam vid. ap. GOLDAST. Collect. Constit. Imper. Tom. II. p. 7.*
 (g) CONRING. *d. I. Cap. XII. p. m. 56.*
 (h) *unde statim in proximo adjicitur, id, quod insequatur, placuisse omnibus. vid. d. monum. Paderbornens. Fürstenberg. p. 301.*

cum ab eo tempore, quo Majestatem Imperii comiter habuit, perpetuo ejus consensu Autonomia fuerit usa. (i) Latoria tamen accipiebat incrementa status legum Saxoniarum, Electorali dignitate ad Duces Saxoniae devoluta; (k) ut enim BERNARDUM, ALBERTOS, RUDOLPHOS, WENCESLAUM & FRIDERICOS, quorum constitutiones vel perditis annumerandae, vel adhuc in tenebris latent, silentio praeteream, Electoris certe ERNESTI constitutio provincialis d. a. 1482. quae corporis Juris nostri primam facit paginam, luculento inservit argumento, maximam ipsius versatam fuisse curam circa tollenda judiciorum gravamina, legesque patrias emendandas & supplendas. Pressit postmodum hujus vestigia fideliter MAURITIUS an. 1547. Electoralem eminentiam nactus, cujus sancita d. an. 1543. 1549. & 1550. inter species dispositionum Saxoniarum inveniuntur. (l) Sed longe majorem juri nostro affudit lucem SERENISSIMUS AUGUSTUS, qui post ascensionem Solii Electoralis an. 1553. factam sollicitus ante omnia fuit, quo tranquillum redderet intestinum suae reipublicae statum, unde an. 1554. d. 24. Febr. Numburgi cum JOHANNE FRIDERICO quondam Electore praetensionem suam iterum movente, ut ipsi Electoratum cum circulo relinqueret, expresse pepigit, concessio eidem titulo Electoris nati, ut praeter civitates in Capitulatione Carolina d. an. 1547. destinatas, Altenburgo, Lucca, Smolla, Sachsenburgo, Herbislebieni ac Eisenbergensi praefecturis, una cum jure reluendi Regiomontum & Alstedium & centum millibus Imperialium potiretur. (m) His, quas metuerat, turbis sopitis, animum in id adplicuit, ut defectum Jurisprudentiae Saxonicae sublevaret, urgente hoc sapientissimum institutum subditorum in diatris provincialibus jam diu mota querela. Misere enim tunc temporis in judiciis & dicasteriis clientum causae agitabantur, cum fere nullum jus certum & literis consignatum adefset, & inde quotidie surgeret inaequalis casuum dubiorum decisio. Qui itaque statum illorum temporum norit, forte non mirabitur, quatuordecim Jctos Italiae praecipuos quondam de hac quaestione: An stante statuto, feminas, admisis solum masculis, a successione excludente, filia exclusa, supplementum legitimae petere queat; in affirmativam & negativam sententiam, ex aequilibrio quasi propendisse. (n) Medelam vero huic malo, & levamen difficultati de jure respondendi afferre statuit AUGUSTUS, ac, cum uno momento jurisprudentiae haecenus cultae naevos tolli non posse probe animadverteret, legislatoris perspicui & justii officio fungi voluit quosdam speciales leges mandatis diversisque rescriptis contentas, mox insequenti compilationi Juris Saxonici, quod

a 2

Electo-

(i) *conf. BETS. d. statut. famil. illustr. Cap. II. §. 4.*

(k) *v. ZIEGL. de singul. Elect. Saxon. eminent. Cap. II. §. IV.*

(l) *v. Corp. Jur. Sax. p. m. 11. 19. 22. 127.*

(m) *JO. SEB. MULLER. Annal. Saxon. ad an. 1554. p. 122.*

(n) *v. MOLLER. ad Constitut. Elector. in praefat. p. 1.*

Electoralis vocatur, promittendo. Incurrunt illæ manus oculosve ejus, qui per transfennam quasi rem adspicit, & levi opera corporis nostri juris folia, cæterosque Saxoniae annales, tangit; unde merita Electoris Augusti in Jurisprudentiam, per varias juris antiqui emendationes, defectus suppletos, & correctiones conspicua existunt. Recurrit huc, tanquam ad primum fundamentum, quæ an. 1554. d. 8. Octobr. de jure Hospitalitatis in forma patente emanavit dispositio; (o) Cum enim illud nec in glossa Juris Weichbildici art. XLVII. col. 4. nec in textu Juris Provinc. Libr. III. art. XXIII. fatis accurate definitum esset, decisionem litis, quæ forte de juribus hospitaturæ moveri posset, faciliorem, mediante illa constitutione, reddidit, eo, quod pro receptione, hospitio, victualibus & reliquis necessitatibus præstandum veniret, & quæ cura esset hospitatoris, determinato. Subsequeretur hoc mandatum ordinatio provincialis Dresdæ an. 1555. d. 1. Oct. promulgata, in cuius præcio Elector ipse fatetur, dispositiones antecessorum suorum partim ob belli calamitates directas, partim ad statum illorum temporum parum applicari posse, ideoque necessum fuisse, ut gravamina a subditis oblata & detecta nova aliqua constitutione resolveret, quod & in hac ordinatione provinciali præstitit, & in consistorialibus ac ecclesiasticis, civilibus, criminalibus, judicialibus, politicis, feudalibus, forestalibus & æconomicis causis multa ex communis & pristini juris placitis immutavit, noviorum conformavit praxi. Hanc vero ordinationem eum jure communi collatam judicia Saxonica in judicando observabant, quibus tres instantiæ, Præfecturalis, Curialis (p) & tandem Electoralis tanquam suprema, erant constitutæ, nec ulterior concedebatur provocatio ob privilegium de non appellando Electori Saxoniae jam dudum indultum, (q) cujus confirmationem & ad omnes Principes Ducesque Saxoniae extensionem in Comitibus Augustanis ab Imperatore FERDINANDO I. an. 1559. d. 2. Maji (r) unanimi cæterorum Electorum, DANIELIS Moguntini, JOHANNIS Trevirensis, ANTONII Coloniensis, OTHONIS HENRICI Palatini & JOACHIMI Brandeburgici consensu impetrabat Elector AUGUSTUS, & paulo post in majus & luculentius Jurisprudentiæ Saxonicæ incrementum consilium supremum Provocationum Dresdæ adornabat, præside & XII. assessoribus instructum. (s) Nec institutum hoc Divi principis de emendanda patriæ Jurisprudentia diu remorari poterant intestinæ, quæ tunc temporis subnacebantur, controversiæ; Circa annum enim

1561.

(o) MULLER. d. annal. p. 124. conf. R. I. d. a. 1530. Tit. XXV. von theuern Zehren bey den QWierthen. Corp. Rec. Imp. p. 273. BLESENDORF. d. jur. hospit. Cap. VI. n. 21.

(p) vid. SECKENDORF. Deutsch. Fürst. Staat L. II. Cap. 9. §. 5. SCHNEIDER. Chron. Lips. Libr. VII. p. 348.

(q) vi Aurea Bullæ Cap. XI. §. 3. & Sigismund. Imp. Privileg. d. a. 1423.

(r) MULLER. Annal. d. I. p. 131. Ill. Autor des Europ. Herolds T. I. p. 265.

(s) v. LIMN. Jur. Publ. L. III. Cap. X. n. 41. 73. conf. integr. Tractat. CARPL. de priv. Sax. de non appell. & KNICHEN, de Sax. non prov. jur. in Op. p. 151.

1561. Comitum Schwartzburgicorum attentata contra jura, eminentiam ac prerogativam Domus Saxonicae Electoralis prorumpabant, quibus, licet jam seculo XII. Landgraviis Thuringiae tanquam Landsassii a Lothario Imperatori adscripti essent, (t) evincere conabantur, se a Landsassiatu Saxonico exemptos propriam in territorio superioritatem posse exercere. (u) Causa tamen coram Aufregis diu ventilata, tandem an. 1570. d. 22. April. Augustus Elector ab instantia absolvetur, fundatumque antea jus Landsassiatu Saxonici lata sententia denuo confirmabatur. (w) Composita itaque hac lite ad perficiendum laborem terris & legibus Saxonis proficuum pergebat AUGUSTUS, & anno jam 1568. novam ordinationem Altenbergi d. i. Maji de proventibus partibusque Metallicis (x) latam ita adornabat, ut non incongrue inibi dispositionem Land^s. Lib. I. art. XXXV. aliquo modo emendatam & extensam fuisse pateat. Pariter, quae haectenus saepe reddita fuerat ardua in causis molaribus ortarum controversiarum decisio, (y) firmabatur demum speciali ordinatione molendinari AUGUSTI anno 1570. d. 28. Febr. quam postea, anno 1607. d. 24. Febr. CHRISTIANUS II. & an. 1613. d. 18. Mart. JOHANNES GEORGIUS I. repetitam, in multis auxere locis. Licet vero, quas jam recensuimus, ordinationes Augustae intentionem laudatissimam Legislatoris erga subditos & patriam satis abunde monstrarent, longe tamen majorem Jurisprudentia nostra accepit splendorem, dum CONSTITUTIONES suas Electorales, quibus judiciorum ordo firmatus, norma legalis dicasteriis dictata, & controversiae subnatæ in jure & facto decisæ anno 1572. d. 21. April. diu exhibitis subditorum desideriiis satisfaturus dabat. Querulam hi saepe in conventibus publicis principi exposuerant mentem de justitia per varietatem & disparitatem sententiarum ac responsum haectenus graviter onerata, quibus eorum supplicibus petitis de reformanda jurisprudentia tandem clementissime annuebat, eo ipso fieri posse persuasus, ut, vacillantibus opinionibus & fluctuantibus votis sublatis, certum jus constitueretur. Dum vero de illo meditabatur, concinnari ante omnia jubebat catalogum quaestionum controversarum, earum examine Facultatibus & Scabinatibus Lipsiae & Vitebergae commisso, quarum deinde discussionem, detectis dubitandi & decidendi rationibus, ab Antecessoribus utriusque universitatis Schneidewino, Wesenbecio, & Thomingio inprimis oblatam (z) accipiebat, Misenamque con-

a 3

voca-

- (t) v. Gründliche Nachricht von denen Sächsischen und Schwarzburg. a. 1699. und 1702. errichteten Recessen p. 5. § in Append. No. I. II.
- (u) MULLER. Ann. d. l. p. 134. conf. Ungrund der Schwarzburgischen uralten Immediatät und Reichs-Freyheit aus der Wahl Graf Günthers des XXI. pag. 9. §. 10.
- (w) vid. diff. gründl. Nachricht in App. p. 17. no. 14.
- (x) MULLER. d. l. p. 153. conf. B. HÖRN d. libr. Metall. Antigrab. §. IV. p. m. 3.
- (y) v. Consult. Saxon. Part. V. Caf. V. n. 1. p. m. no. conf. PHILIPP. ad dec. El. 53. obs. 1.
- (z) quæ & hodie sub nomine Consultationum Saxoniarum quinque partibus distincta in fol. prostat Erf. d. a. 1559. conf. STRUV. Hist. Jur. Cap. VI. §. 42. p. 552. not. **

vocatis præcipuis ex Nobilibus, Aulicis, & intimis consiliariis, ut & collegiis supra laudatis (aa) tradebat, ut constitutiones quasdam componerent, quas matura deliberatione perpensas & probatas, auctoritate sua Electorali confirmabat, plenamque postmodum illis conciliabat juris virtutem, quam, post duorum mensium, a die publicationis computandorum, intervallum, in Sententiis & Responsis attendi in Dicasteriis juridicis & Judiciis (bb) imperabat. Is vero, quem in compilandis constitutionibus observavit Elector, quaternaria divisionis ordo, quibusdam displicuit, qui, fastidio Legum Justinianearum, ex præconceptis opinionibus nato, ducti distinctionem commodiorem fieri potuisse credentes nec naturali constitutionum ex judiciorum, contractuum, testamentariis & criminalibus causis consistenti seriei locum relinquunt, nec Divo Legislatore imputare erubescunt, ac si nullas prorsus considerit novas Leges, sed potius omnia ex Romanis placitis decerpserit, Justiniani vestigia & doctrinam secutus navos Jurisprudentiæ plures inseruerit, quam sustulerit & ita JUSTINIANI SAXONICI nomine veniat maudandus. Sed ut taceam, AUGUSTUM, si ejus ævo tam immaturum latum fuisset de constitutionibus hæc judicium, merito profanum Zoilorum vulgus arcuisse, eique accuratiorem Legum patriarum inspectionem injunxisse, certe, qui differentias inter Jus Saxonicum & Justinianæum intercedentes (cc) oculo vel cœcutiente intuitus fuerit, primo statim conspectu, quam insignem a civilibus sanctionibus Saxonicae leges fecerint secessum, apprehendet & quanta cum iniquitate ex Romano jure existimentur transfusæ, assequetur. Sed hæc non meam impræsentiarum tangunt curam, potius reliqua in Jus Saxonicum AUGUSTI augusta merita veniunt evolvenda. Ille autem cum superioritate territoriali potestatem leges ferendi, (dd) & interpretandi contineri, hanc vero interpretationem per Dicasteriorum, quibus de jure respondendi facultas concessa erat, (ee) in applicando sollicitudinem egregie adjuvari probe perspiceret, Scabinatum Lipsiensem, Ann. 1574. d. 6. Novembr. reformabat, eique novis, & pluribus aessoribus datis hocce in id jurare jubebat, quod in causis dijudicandis normam in Constitutionibus definitam observare vellent. (ff). Cum vero in iis non omnes judiciales controversiæ reperirentur, & in specie paucis & specialibus verbis Appellationum in Part. I. Const. XX. facta fuisset mentio, ac frivole inde litigantes jus, quod desuper jam antea

tea

- (aa) quorum singulorum Catalogum exhibet MOLLER. ad Const. Elect. in præfat. p. 3.
 (bb) tam superioribus quam inferioribus. Const. El. in præfat. C. S. p. 146.
 (cc) Præcipui, qui de differentiis Juris Saxon. & Civilis scripserunt auctores sunt LUD. FACHSIUS, BENEDICT. REINHARDUS, CHRISTOPH. LOBELIUS, WOLFG. AD. LAUTERBACH, & Aut. Juris Saxonici discrepantis &c. conf. GREG. LETI histor. dell. Casa di Sasson. Libr. VI. p. 406.
 (dd) conf. HORN. Jurispr. Publ. cap. LX. §. i. seq. ZIEGL. d. jur. Maj. Libr. I. Cap. VII. §. 5. seq.
 (ee) vid. SCHNEIDER. Chron. Lips. Libr. VII. p. 347. Additionat. ad testament. MELCH. OSSÆ. Part. II. Cap. XIX. n. 243. p. 489.
 (ff) vid. LUNIG. Deutsch. Reichs. Arch. Part. Spec. Contin. II. n. 188. p. 779. Autor annal. ad d. restam. Offic. p. 125.

tea latum fuerat, in dubium vocarent, adversus præfectos inhibitiones in Curis impetrarent, eosque sæpius, ut eo fortius lites protraherent, coram illis convenirent, singulari Rescripto An. 1579. d. 28. Jan. Annæburgi emissio, jubebat Elector, nullam imposterum decerni inhibitionem, nec in Curia appellationem accipi, multo minus illi deferri, nisi Apostolos suos iudex inferior reverentiales aut refutatorios dederit. Salutares hæc Divi legislatoris occupationes, quibus processum judicarium in ordinem redegerat, nævosque, quibus hactenus scaturerat, purgarat, merita in Jurisprudentiam augere videbantur, si æquissimæ in ecclesiasticis quoque controversiis præscriberentur decisiones. Piissimæ huic intentioni in factum deductæ debemus articulos generales, qua ratione Visitatio Ecclesiarum suscipienda, definientes, qui præmittabantur Ordinationibus Ecclesiasticis Anno 1580. d. 1. Jan. in civitate Annæburgo conditis, quibus sacratissimus princeps non saltem congruum in Ecclesiasticis servandum ordinem, statumque Scholarum & Consistoriorum, quibus tunc temporis supremum Dresdense d. 24. Febr. præstituit, (gg) respiciebat, sed peculiarem quoque exhauriebat curam in conservandis per stipendia Academiis, licet eo nomine pariter commendanda veniat constitutio, qua jura utriusque Academiæ Lipsiensis & Vitebergensis confirmavit, legesque ipsis in lectionibus, disputationibus & promotionibus observandas tulit. Sed hæc & aliæ constitutiones, quas præscripserat, non impedire poterant, quominus in judiciis ad abusum traherentur, & voluntas Legislatoris non semper & ubique observaretur; Conquerentes itaque hac de re status provinciales exaudiebat, & in diætiis Torgaviensibus an. 1583. d. 18. Maji speciali rescripto gravamina tollebat, repetitis, vel etiam, pro qualitate causarum, extensis iis, quæ Electoralibus constitutionibus antea inseruerat, cui adhuc separatum jungebatur mandatum, quo, ut nequitiam fraudemque in judicio versantium compeceret, nomen concipientis supplicationibus subscribi eoque neglecto illas haud recipi mandabat. (hh) Arduis hisce sollicitudinibus coruscant AUGUSTI Electoris merita in Jurisprudentiam Saxoniam, quibus affectum plus quam paternum in salubribus ferendis legibus eo luculentiorum subditis demonstravit, quo major erat penes omnes illius reverentia & amor. Conditis igitur Ordinationibus, ut officia legislatoris rite expleret, data occasione per interpretationes vel authenticas vel doctrinales illas illustrari & declarari cupiebat, ac ne illis Imperialibus sanctionibus derogaretur, (ii) cavebat. (kk) Jus enim defendendi & interpretandi leges latas ipsius tanquam Ducis

(gg) MULLER. *annal. d. l. p. 175. Corp. Sax. p. 62. 206. 277. 331.*

(hh) MULLER. *d. l. p. 184. j. Ref. Grav. d. an. 1661. gr. 35. Ord. appell. d. a. 1605. in C. S. p. 861. Mandat. Dippoldi. d. a. 1691. §. 9. conf. CARPL. Proc. Tir. V. art. 7. n. 64. seq.*

(ii) *conf. BECHMAN. d. jurib. Seven. Dom. Saxon. §. XXI. XXIX. BETS. d. pact. famil. Cap. I. §. 2. p. 9. GIOVANNI German. Princ. de Saxon. Cap. IV. §. 36. p. 188.*

(kk) *conf. Recept. Augustan. d. a. 1555. Rec. Spirens. d. a. 1557. Rec. Wormar. d. a. 1564. Rec. Erfurt. d. a. 1567. Rec. Norib. d. a. 1569. Rec. Ratisb. d. a. 1576. &c.*

Vc 2990 FK

Ducis & Palatini Saxoniae proprium esse (ll) iudicabat, ex quibus nimirum dignitatis speciebus haec deducenda videtur potestas. Aliis tamen defensionem, protectionem & interpretationem juris Saxonici ex alio fonte derivare, & vel titulo privilegii aut consuetudinis exerceri, vel ex Burggraviatu Magdeburgico descendere visum fuit. Mereri diversas haec opiniones, quae accuratiori subiciantur disquisitioni, putavi, quem laborem eo libentius suscepi, quo aptior mihi visa fuit occasio, tali tractatione munus, Jus Saxonicum publice docendi, gratiosissime in me collatum, auspicandi. Cum enim *Serenissimus atque Potentissimus Dominus, DOMINUS, FRIDERICUS AUGUSTUS, Poloniarum Rex, Magnus Dux Lituaniae, Russiae, Prussiae, Masovia, Samogitiae, Kyoviae, Volhyniae, Podoliae, Podlachiae, Livoniae, Smolenskae, Severiae & Czernicoviae, &c. Dux Saxoniae, Juliae, Cliviae, Montium, Angriae & Westphaliae, Sacri Romani Imperii Archi-Marescallus & Elector, Landgravius Thuringiae, Marchio Misniae & superioris aequae ac inferioris Lusitiae, Burggravius Magdeburgi, Comes Principali dignitate Hennebergicus, Comes Marcae, Ravensbergi & Barbyae, Dynasta in Ravenstein, &c. &c. Dominus & Nutritivus noster longe clementissimus* Professionem Juris Saxonici & lectionis Pandectarum Curatoria ordinariam, quam antea Vir Excellentissimus Dominus D. Johannes Friedericus Troppanneger, S. Reg. Maj. in provocationum Senatu Consiliarius, per aliquot annos ornatam ad alia munia vocatus vacuam reliquerat, meae tenuitati demandare clementissime decreverit, partium mearum esse arbitratus sum, more in hac Academia recepto quaedam, a concessio officio non profus aliena, praefari. Inaugurali itaque dicenda orationi, qua *Saxonem interpretem & protectorem Juris Saxonici* sistam, dies proximus Mercurii, qui est 24. Maji destinatus est, ad quam audiendam *Rectorem Academiae Magnificum, Illustrissimos Comites Ruthenos, utriusque Reipublicae proceres gravissimos, & Generosissimorum ac Nobilissimorum Dominorum Commilitonum ceterum* invito, eosque, qua decet reverentia, obsequii contestatione & humanitate rogo, ut benignis auribus, quaecumque in Auditorio Jctorum Petrino post horam IX. de hoc argumento sum prolaturus, excipiant; Tam eximium benevolentiae specimen omni, dum vixero, sollicitudine & officiorum promptitudine demereri, annitar. P. P. Dom. Exaudi.

A. R. S. MDCCXIX.

(ll) *conf. HORN. d. Comitib. Palat. Saxon. §. 21. Ej. Jurisprud. Feud. Cap. I. aph. 32. & in App. II. n. 20. p. 256. Ill. Aut. feodal. Europ. n. ed. T. I. p. 258. LEUBER. Atiquif. Stapul. Saxon. n. 1384.*

LIPSIÆ, LITERIS IMMANUELIS TITII.

ULB Halle
006 681 050

3

v>78

2990

RECTOREM
ACADEMIÆ MAGNIFICUM,
ILLUSTRISSIMOS COMITES, UTRIUQUE
REIPUBLICÆ PROCERES
 ET
SPLENDIDISSIMAM GENEROSISSIMORUM AC
NOBILISSIMORUM ALMÆ HUIUS CIVIUM
CORONAM
IN PRÆSENTI PROGRAMMATE
 DE
M E R I T I S
ELECTORIS AUGUSTI
 IN
JURISPRUDENTIAM
SAXONICAM
 CONSCRIPTO
AD AUDIENDAM ORATIONEM,
Q U A
 REGIA AUCTORITATE SIBI CONCESSAM
 PROFESSIONEM ORDINARIAM
JURIS SAXONICI ET LECTIONIS
PANDECTARUM CURSORIÆ,
 DIE XXIV. MAJI A. S. MDCCXIX.
 CONSUETO AUSPICABITUR MORE,
 DECENTER ET OFFICIOSE INVITAT
GEORGIUS ADOLPHUS SCHUBERTH,

D. ET P. P.

H. F. ...

